

نویسنده: خلیل حرب «Khalil Harb» .
منبع و تاریخ نشر: کریدل «2024-04-29» .
برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل» .

**اول چه چیزی به وقوع خواهد پیوست ؛
حمله به رفح یا برکناری نتانياهو؟**

***What comes first, a Rafah invasion or a
Netanyahu ousting?***

دولت بایدن در مواجهه با فشارهای داخلی و بین المللی برای
حمله اسرائیل به غزه، به نظر می رسد که آماده است نتانياهو
را زیر اتوبوس ضرب المثل بیندازد.

***Facing domestic and international pressure for Israel's US-backed
Gaza assault, the Biden administration appears poised to throw
Netanyahu under the proverbial bus.***

عکاسی توسط کریدل

در غزه، یک سناریوی استعاری «گروگان» با محوریت بنیامین نتانياهو، نخست وزیر،
که آینده سیاسی او به قیمت گزاف سیاسی مبادله می شود، ظاهر شده است.

اگرچه نتانياهو از نظر فیزیکی بازداشت نشده است، اما از زمان عملیات سیل الاقصی
در 7 اکتبر، زمانی که گروه های مقاومت فلسطینی صدها سرباز و غیرنظامی را به عنوان

ابزار معامله به اسارت گرفتند، در غل و زنجیر وضعیت پیچیده‌ای قرار گرفته است. آن عملیات و پس از آن حمله وحشیانه اسرائیل به غزه، نتانیاهو را در با تلافی سیاسی و استراتژیک گرفتار کرده است و موقعیت او را هر روز پیچیده و اهداف جنگی او را تضعیف می‌کند.

در سطح بین‌الملل، تصویر اسرائیل که به دقت ساخته شده است، در حالی که اتهامات «نسل‌کشی»، «جنایات جنگی» و «آپارتاید» علیه اسرائیل به طور آزادانه در اطراف ساختمان‌های پایتخت جها نی و در تظاهرات خیابانی گسترده پخش می‌شود، که نتانیاهو توأم با اداره اش وارد وضعیت منفور شده است. این زبانی است که نشان دهنده یک شکست استراتژیک برای «تل‌آویو» است - اما نه «پیروزی نظامی» که نتانیاهو به رای دهندگان و متحدان خود وعده داده بود.

استعفاها و پیامدها

پس از هفت ماه تجا وزبه شدت نامتنا سب علیه غزه عمدتاً با نیت کشتار غیر نظامی ها و کشتن و تخریب کردن محلات پر جمعیت، چشم انداز نخست وزیر اسرائیل برای به دست آوردن منافع استراتژیک از اقدامات نظامی بیشتر در حال کاهش است. یعنی که نتانیاهو با این همه اقدامات تجاوزکارانه ای خود نتوانست منافع از قبل تعیین شده اش را بدست آورد. حتی تلاش‌های او برای چرخش به دستا وردهای سیاسی - مانند قراردادهای آتش بس و معامله‌های بزرگ - مملو از خطرات قابل توجهی برای ائتلاف دولتی متزلزل او است.

امروز، تهدید نتانیاهو به حمله به رفح، جنوبی‌ترین منطقه غزه، جایی که بیش از یک میلیون آواره فلسطینی در جستجوی امداد هستند، می‌تواند او را بیشتر در بحران فرو ببرد یا سقوط سیاسی او را تسریع کند.

اخبار بد همچنان به گوش می‌رسد. استعفای هفته گذشته رئیس اطلاعات نظامی اسرائیل، **آهارون هالوا**، به دلیل شکستهای مربوط به یورش حماس علیه اسرائیل در «7» اکتبر، نشان دهنده یک بحران ملی گسترده تر است که در شرف وقوع است. گزارش‌های **یدیعوت آحارونوت** حاکی از آن است که قرار است مقامات ارشد نظامی و امنیتی بیشتری از اسرائیل نیز استعفا دهند.

روزنامه عبری گزارش داد: «اثرویا پیامدهای استعفای **دومینوی**» رئیس اطلاعات نظامی ممکن است به زودی رخ دهد، از جمله نیز استعفای رئیس ستاد ارتش».

افکار عمومی اسرائیل با وجود اشتیاق برای خونریزی فلسطینیان، همانطور که در نظر سنجی‌های مختلف در ماه‌های اخیر منعکس شده است، نتانیاهو و دولت او را در قبال شکست‌های آشکار جنگ مسئول می‌دانند. این احساسات با ناتوانی «ارتش شکست ناپذیر»

که زمانی تبلیغ می‌شد، در آزادی هر یک از اسرای اسرائیلی که توسط مقاومت فلسطین در غزه نگهداری می‌شدند، تشدید می‌شود.

یووال هراری نویسنده و مورخ اسرائیلی در مقاله اخیر **هآرتص** استدلال می‌کند که «سیاست ویرانگر دولت نتانیا هویس از «7» اکتبر، اسرائیل را در خطر وجودی قرار داده است».

با نزدیک شدن به انتخابات ایالات متحده، **جو بایدن**، رئیس جمهور آمریکا به دنبال ایجاد صلح به یک «صلح طلب» در آمد که از یک فاجعه بزرگتر در غزه جلوگیری کرد - و خود را برای حمایت بی‌عیب نظامی و سیاسی واشنگتن از نسل‌کشی با تحمیل یک آتش بس شکننده در رفح نجات داد.

جنگ تل‌آویو در غزه، کبودی‌هایی یالکه‌های بدی را در سیمای سراسر **دولت بایدن** و متحدان غربی آن بر جای گذاشته است. آنها اکنون محاسبه می‌کنند که حمله به رفح نتایج متفاوت از تهاجمات شمال و مرکز اسرائیل در غزه به همراه نخواهد داشت. مسیر برخورد با آمریکا با شروع شمارش معکوس انتخاباتی در ایالات متحده، رتبه‌های پایین نظرسنجی **بایدن** با تصاویر اعتراضات گسترده دانشجویان در دانشگاه‌های معتبر آمریکا در سراسر کشور - تقریباً 80 پردیس «campuses» در زمان نگارش این مقاله - بیشتر کاهش می‌یابد.

همانند جنبش‌های اپوزیسیون دانشجویی در ایالات متحده در طول جنگ ویتنام و دوره آپارتاید آفریقای جنوبی، این دانشگاه‌ها سنت دیرینه‌ای در به چالش کشیدن سیاست‌های دولت عمیق دارند. اساساً، **بایدن** به دو گزینه محدود می‌شود: رئیس‌جمهور ایالات متحده می‌تواند از دیپلماسی بین‌المللی برای تأثیرگذاری بر سیاست اسرائیل و در عین حال کاهش فشارهای داخلی استفاده کند، یا می‌تواند در بحبوحه تشدید نارضایتی‌ها در داخل، بر حفظ قدرت انتخاباتی خود تمرکز کند.

رویکرد اول مستلزم اتخاذ موضعی قاطع در برابر تهاجم قریب‌الوقوع اسرائیل به رفح است که تنها با اعمال فشار قابل توجه بر نتانیا هویس ممکن است، که احتمالاً اتحادیه‌های نتانیا هویس را در ائتلاف راست افراطی اسرائیل تحت فشار قرار می‌دهد.

رهبران برجسته راست افراطی، وزیر دارایی **بزالل اسموتریچ** و وزیر امنیت ملی **ایتامار بن گویر** قبلاً آمادگی خود را برای بی‌ثبات کردن دولت ائتلافی بر سر اختلاف نظرها اعلام کرده‌اند. این امر می‌تواند آتش اختلافات جناحی در حزب لیکود، به ویژه با جناح‌های افراطی مانند احزاب قدرت یهودی و صهیونیسم مذهبی را شعله‌ور کند.

این تنش‌ها ریشه در توافقنامه‌های ائتلافی دارد که نتانیا هو برای تشکیل دولت خود در دسامبر 2022 به دست آورد، که شامل اصلاحات قضایی بحث‌برانگیز و سیاست‌های تهاجمی شهرک‌سازی در کرانه باختری اشغالی است.

امروز، تردید نتانیا هو برای انجام یک حمله تمام‌عیار در رفح و باز بودن او برای آتش‌بس و مذاکرات سیاسی - که توسط واشنگتن تحت فشار قرار گرفته و توسط بسیاری از کشورهای غربی و برخی کشورهای عربی حمایت می‌شود - می‌تواند عناصر تندرو در دولت او را از خود دور کند. اما این ممکن است تنها گزینه او برای جلوگیری از یک "کودتا" مورد حمایت ایالات متحده باشد که منجر به جایگزینی او با نخست‌وزیری شود که بیشتر با چشم‌انداز واشنگتن سازگار باشد.

مدل شمیر

دولت بایدن از تغییر بالقوه رویکرد خود در حمایت نظامی از اسرائیل، به ویژه در مورد هرگونه تهاجم به رفح خبر می‌دهد. توماس فریدمن، ستون‌نویس نیویورک تایمز خاطر نشان می‌کند که اگر واشنگتن بدون هماهنگی ایالات متحده در رفح اقدام کند، ممکن است فروش تسلیحات به تل‌آویو را محدود کند.

فریدمن با اشاره به اینکه تل‌آویو قبلاً خان‌یونس را در جستجوی رهبران حماس بمباران کرده بود، اما در یافتن آنها ناکام ماند، پیشنهاد می‌کند که اسرائیل تنها در صورت حمله به رفح می‌تواند شکست‌های دیگر خود در غزه را دوچندان کند.

دولت بایدن از همان ابتدای حمله به غزه به اسرائیل هشدار داده است که از اشتباهاتی که آمریکا در عراق مرتکب شد پس از حملات 11 سپتامبر 2001 اجتناب کند. یک طرح پس از جنگ در غزه داشته باشید. اما درخواست مقامات، کارشناسان و پرسنل نظامی ایالات متحده به هم‌تایان اسرائیلی خود تا حد زیادی نادیده گرفته شده است.

اگر تاریخ‌نشانه‌ای باشد، تل‌آویو به ندرت به دنبال راه‌های سیاسی برای مسئله فلسطین بدون فشار قابل توجه از سوی واشنگتن بوده است. به گزارش مجله فارین پالیسی، جیمز بیکر، وزیر امور خارجه جورج اچ دبلیو بوش، رئیس‌جمهور آمریکا، مجبور شد برای توقف شهرک‌سازی‌های جدید در کرانه باختری، ضمانت 10 میلیارد دلاری وام‌های ایالات متحده را به اسحاق شامیر، نخست‌وزیر اسرائیل، متوقف کند. این موضع با مخالفت شدید گروه‌های لابی طرفدار اسرائیل مانند آپیک در سال 1992 مواجه شد، با اتهامات یهودستیزی به بوش پدر، که به اسلحه خود چسبید و اصرار داشت که «یک اینچ هم نمی‌دهد».

در آن زمان، بیکر رویارویی جالبی با نتانیا هو - معاون وزیر خارجه وقت اسرائیل - داشت که موضع کاخ سفید را به سخره گرفته بود. وزیر امور خارجه آمریکا به وزارت امور خارجه خود دستور داد تا از ورود اسرائیل به ساختمان جلوگیری کند.

نتیجه این فشار فوق العاده ایالات متحده این بود که حزب لیکود به رهبری اسحاق شامیر در انتخابات اسرائیل سرنگون شد - در نتیجه مستقیم امتناع بیکر از ارائه ضمانت وام 10 میلیارد دلاری - و اسحاق رابین، رهبر حزب کارگر، که آمادگی بیشتری برای مذاکره داشت. فرمول سرزمین برای صلح»، به رسمیت شناخته شد.

رهبری نتانیا هو امروز در موقعیتی مشابه قرار دارد. گمان می رود که نخست وزیر از همه طرف ها - داخلی و خارجی - به دنبال ادامه درگیری در غزه است تا از عواقب سیاسی و حقوقی زیادی که در پایان دوره تصدی خود در انتظار اوست، جلوگیری کند.

نتیجه چنین سناریویی نه تنها به استراتژی های نظامی و مانورهای سیاسی در داخل اسرائیل، بلکه به فشارهای دیپلماتیک بین المللی که توسط متحدانی مانند ایالات متحده اعمال می شود، بستگی دارد. سوال امروز این است که آیا حمله به رفح قبل از برکناری نتانیا هو از قدرت رخ خواهد داد؟

سطری چند در مورد نویسنده این مقاله :

محمد خلیل حرب نویسنده آزاد یک انسان شناس لبنانی .
محمد خلیل حرب دانشجوی کارشناسی ارشد در مرکز مطالعات خاورمیانه هاروارد است. حرب که در انسان شناسی شهری آموزش دیده است، از قوم نگاری برای مطالعه شهرهای عربی، فضای عمومی و طبقه اجتماعی و تلاقی آن با معماری استفاده می کند. او به طور خاص بر روی تخیل فضای عمومی در شهرهای عربی تحقیق و تمرکز کرد و اخیراً یک پروژه تحقیقاتی یک ساله در مورد تقاطع های معماری تجاری و گریز شهری در بیروت انجام داد. هارب قبل از پیوستن به هاروارد برای بنیاد قطر کار می کرد که دو برنامه را اجرا می کرد: غنی سازی آموزشی و مناطق جنگی مناطق صلح. او لی بر تقویت برنامه درسی هنرهای لیبرال در مدارس دولتی در دوحه قطر متمرکز شد و دومی دانشجویان را در حل مناقشه قبل از سفر به مناطق غیرنظامی شده درگیری مانند کامبوج، ایرلند شمالی، قبرس، آفریقای جنوبی و زنگبار هدف قرار داد. اخیراً، هارب به عنوان رئیس مشترک کنفرانس عرب در هاروارد خدمت کرد و کنفرانسی فراگیر با طیف وسیعی از موضوعات از حقوق LGBTQI در منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا تا یک پنل گفتگوی اجرایی تونس با سه نخست وزیر سابق ترتیب داد.

----- با تقدیم احترامات «2024-05-05»
